

87983

KNIXAREN I STRÖMSHOLM

Före avfärden till Strömsholm stod vi och tittade ut genom fönstret. Pilfinkarna tjattrade, en koltrasthane for omkring. Talgoxens vårläte skar försiktigt genom trafikbuller och finkprat. Det var söndagen den 12 jan.-69. Vi tog gamla vägen mot Dingtuna. Långångarna har alltid en förunderlig dragningskraft. Det mär vilda vyer, spillsåd, enstaka träd och gårdar. Alltid kan man få se någonting. Och det är klart att vi såg någonting: kråkor. Men det var bara kråkor den här gången och ingenting märkvärdigt med dem heller. Alldeles efter Dingtuna station blev det intressantare. En kajflock höll nämligen till på vägen. Vi hade upptäckt en kaja med ljus fläck på halsen. Flocken innehöll minst tre ljusfläckade exemplar. Så kom en bilist och skrämde bort fåglarna.

Det var inte första gången vi såg denna kaj-ras. Vi brukar se den varje år längs vägen från Örjansverkstaden och ner till Askövik. Denna kaja hör förmodligen till den östeuropeiska rasen soemmerringii. Det skulle inte förvåna om en population av denna ras har sitt övervintringsområde i Mälardalen.

Alltnog. Vi fortsatte vår färd genom ett åkerlandskap med snöfall. Några ytterligare fåglar störde oss ej förrän vid Strömsholms slott, där vi parkerade bilen.

Vi promenerade längs det forsande vattnet och spanade av det och iskanterna. Nedanför slottet kan man vintertid studera strömstaren. Den gäckade oss inte denna gång heller. Vi upptäckte den ivrigt dykande. Tubkikaren monterades upp och så kunde detaljstudierna börja. Med valhänta fingrar passade vi också på att anteckna vad vi såg. Citat ur anteckningstoken: "Vingarna halvt utfällda vid dykning. Dyker ej alltid mot strömmen utan gärna i 90°:s vinkel. Kavar sig upp till ytan och med ett ryck kastar sig upp på isen. Står lite "kobent". Har ett speciellt matställe, där husmaskens bostäder ligger samlade på isen. Fågeln följer ofta med strömmen ett stycke. Niger och vickar på stjärten. Tanke: Man skulle kanske kunna konstatera förekomst av strömstare vid forsande vatten på vintern genom att leta efter matställen."

Kikaren togs ner och vi fortsatte nedströms och fann ytterligare en strömstare.

Hemfärden blev en liten omväg upp till Mølntorp. Inte ett liv i vakarna i Ladugårdsjön. På vägen till Säby såg vi en stor flock gulsparr och upptäckte en varfågel i en buske. Den satt vänd mot den snåla blåsten, i vilken snöflingorna for omkring. Fågeln hade burrat upp sig och såg ut som en dunboll. Man får nästan alltid stjärtmes och skata i tankarna, när man ser en varfågel.

Ett stycke in efter vägen mot Barkarö N Freden korsade en duvhök vår väg. Det var en gammal väl utfärgad fågel. Vid Askö gård for fasaner åt alla håll.

Ingvar Granqvist och Lennart Urby

VILKA ARTER BLIR FRAMTRÄDANDE VINTERFÅGLAR 69/70?

87984

Med denna rubrik vill vi bara be medlemmarna hålla uppmärksamheten riktad på arter, som denna vinter uppträder talrikt eller minskat. I norra landskapet har förmärkts att större hackspetten, åtminstone nu till jul har varit talrikare än föreg. vinter, dvs allmän. Svartmesen har ökat och förekommer i smärre flockar. Korsnäbben har börjat utse revir och sången har så smått börjat klinga; enstaka flockar drår förbi. Ett fynd av lappmes i virsbotrakten 14/12. Mer kan sägas, men det överlåter vi åt medlemmarna.